

Всесвітні збори
навчання провідництва
“Виховання праведного потомства”

9 ЛЮТОГО 2008 РОКУ

ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

Видано
Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів
Солт-Лейк-Сіті, Юта

© 2008 by Intellectual Reserve, Inc.
Усі права застережено
Printed in Germany

Текст англійською мовою затверджено: 5/07
Затверджено на переклад: 5/07

Назва оригіналу: *Worldwide Leadership Training Meeting, "Building Up a Righteous Posterity," February 9, 2008*
06761 192

Зміст

Загальні моделі й особливі життя	2
<i>Старійшина Джеффри Р. Холланд</i>	
Проголошення про сім'ю	4
<i>Президент Бойд К. Пекер</i>	
Обговорення за круглим столом	10
<i>Старійшина Далін Х. Оукс</i>	
<i>Старійшина Джеффри Р. Холланд</i>	
<i>Джуді Б. Бек</i>	
<i>Сюзен В. Теннер</i>	
<i>Шеріл К. Лент</i>	
Святилище від світу	29
<i>Президент Томас С. Монсон</i>	

Загальні моделі й особливі життя

СТАРІЙШИНА ДЖЕФФРІ Р. ХОЛЛАНД
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Особливе наголошення на сім'ї

Брати і сестри! Вітаємо вас на трансляції всесвітнього навчання провідництва у 2008 році. Наша тема, “Виховання праведного потомства”, як і раніше, підкреслює велику зацікавленість Церкви питаннями сімейного життя. Два роки тому трансляція мала назву “Підтримуючи сім'ю”, і сьогодні ми будемо посилатися на неї.

Ви чули і читали послання, включаючи листи Першого Президентства, стосовно потреби зміцнювати і захищати сім'ї. В одному з цих листів, які мали зачитувати на причасних зборах і приносити в сім'ї, є такі слова: “Ми закликаємо батьків докласти максимум зусиль до того, щоби навчати й виховувати дітей на принципах євангелії, що триматиме їх у лоні Церкви... Якими б важливими не були інші справи або заходи, не можна дозволяти, щоби вони підміняли призначені Богом обов'язки, які можуть належно виконати тільки батьки”¹.

Цією трансляцією ми звертаємося до всіх дорослих членів Церкви. Може здатися незвичайним, що молодих неодружених людей запросили на обговорення щодо виховання праведного потомства. Але ми зробили це свідомо. Ви, доросла молодь, маєте бути і будете батьками завтрашнього дня. Ви готуєтеся до

цього, та ви досі ще є і будете нащадками своїх батьків. Ми молимося, щоби усі були віддані в праведності принципам сім'ї, прийнятими Церквою і вашими батьками.

Ми знаємо, що дехто в цій аудиторії і, взагалі, в Церкві не одружені зараз, а в декого немає тієї сім'ї, що відповідає ідеалу, про який ми постійно говоримо в Церкві. Знайте, що ми повністю свідомі того, що члени Церкви можуть перебувати в дуже різних обставинах. Ми любимо кожного з вас. Ми також розуміємо, що оскільки все більше сімей мають проблеми, оскільки сили світу знецінюють шлюб, дітей і сімейне життя, генеральні авторитети і провідники Церкви відчують, наскільки важливо обговорювати ідеали і принципи євангелії. Інакше моральний дрейф, що відбувається у світі, може довести людей Церкви і поза Церквою до стану загубленості, якщо говорити про дотримання норм вічної сім'ї та здійснення того, чого чекає Бог від шлюбів.

Моделі та копії

Я скористаюся притчею і сподіваюся, вона пояснить цю думку, якими б не були ваші шлюбні або сімейні обставини. Я назвав її “Притчею про домоткану сорочку”. Моя мати була чудовою швачкою. Коли я був дитиною, грошей у нас було небагато, тому вона сама шила нам шкільний одяг. Я знаходив сорочки на вітрині або в каталозі, і моя мати казала:

“Думаю, я можу пошити це”.

Роздивившись сорочку якомога пильніше, вона тоді кроїла тканину і шила так, щоби сорочка була схожою на дорогий оригінал.

Я вдячний їй за те, що вона мала і бажання, і здатність робити це. Але їй це не подобалося. Що вона справді полубляла, так це викрійки. Викрійка допомагала їй передбачати усі кути, і шви, і строчки, які інакше було б важко розпізнати. А якщо їй треба було пошити другу або третю сорочку, то вона завжди користувалася бездоганною викрійкою, завдяки чому не повторювала помилок першої копії.

Думаю, ви розумієте, про що я говорю. У нас будуть проблеми, якщо сорочка, зроблена за зразком іншої сорочки, а та—за зразком ще іншої. Помилка-друга в першому виробі—неминучі, якщо немає викрійки, вони повторюються, погіршуються, стають все більш некрасивими, аж доки така шкільна сорочка просто вже не буде мати вигляду. Один рукав задовгий. Другий закороткий. Один плечовий шов посунувся на груди, інший—на спину. А гудзики на комірі випізли на потилицю. Можу вам сказати, що в такому фасоні не походиш до сьомого класу школи.

Ідеальна модель від Бога

Я сподіваюся, це допоможе вам зрозуміти, чому ми говоримо про модель, про ідеал шлюбу і сім'ї, хоч

Ми можемо погодитися з тією моделлю, що йде від Бога, і ми можемо докладати всіх зусиль, щоби слідувати їй.

ми і знаємо, що зараз не всі живуть в таких обставинах. Це тому, що багато хто ніколи не бачив того ідеалу, і тому, що деякі сили світу невпинно відтягують нас від того ідеалу, про який ми говоримо і якому, за бажанням Небесного Батька, ми маємо слідувати в Його вічному плані.

Слід адаптуватися, залежно від шлюбних і сімейних обставин. Але всі ми можемо погодитися з тією моделлю, що йде від Бога, і ми можемо докладати всіх зусиль, щоби слідувати їй.

Генеральні авторитети і вищі чини покликані навчати Його загальних правил. Ми з вами тоді живемо своїм життям, і ми маємо шукати Господнього проводу в наших конкретних обставинах. Але настане загальне непорозуміння і втрата

євангельських обіцянь, якщо не буде загальної ідеї, якщо не буде встановлено доктринальних норм і якщо про них не нагадувати. Нас надихає те, що про це казав Господь, і ми приймаємо Його поради, навіть якщо вони можуть бути непопулярними.

Дякую за розуміння того, чому ми стурбовані захистом усіх членів сім'ї, незалежно від того, скільки вам років, і чому ми протидіємо тим силам, що прагнуть знищити будь-який аспект Божого вічного плану щастя. Які ж ми вдячні, що Господь сказав: “Я дам вам зразок в усьому, щоб вас не можна було обманути” (УЗ 52:14).

ПОСИЛАННЯ

1. Лист Першого Президентства, від 11 лютого 1999 р.

Проголошення про сім'ю

ПРЕЗИДЕНТ БОЙД К. ПЕКЕР

Президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Трансцендентні ідеї

Я вдячний за можливість брати участь в цих зборах, і я вітаю вас усіх в усіх кутках світу на цьому надзвичайно священному і урочистому зібранні, де розглядається, мабуть, те найважливіше, про що може розповісти вам керівництво Церкви. Ми разом з вами спостерігаємо, до яких ідеалів тяжіє світ, і у нас викликають усе більше занепокоєння питання, пов'язані з домом і сім'єю.

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є відновленою Церквою, і почалася вона з явлення Батька і Сина пророкові Джозефу Сміту. У цьому величному Першому видінні, як ми його називаємо зараз, було відкрито дві великі трансцендентні ідеї, якими відтоді керується Церква.

Перша—Він є Батьком. Серед усіх титулів, якими Сам Бог міг називати Себе, Він обрав той, що є найближчим для всіх нас. Він є нашим Батьком. Ми приймаємо це—що ми є дітьми Бога. А оскільки там був і Син, то це було представлення сім'ї. І, отже, явилися Батько і Син.

В одкровенні, що було дано невдовзі після цього, Господь сказав: “Отже, Я, Господь, знаючи про лихо, яке прийде на жителів землі, покликав Мого слугу Джозефа Сміта молодшого і говорив до нього з небес, і дав йому заповіді” (УЗ 1:17).

Життя за одкровенням

І це був початок. Це був зразок—що ми маємо діяти, і організуватися, і жити у відповідності до одкровень, які дав Господь. Як ви знаєте, ці одкровення зібрані в книзі Учення і Завіти, і одкровення в Книзі Мормона і Дорогоцінній Перліні утворюють духовний фундамент для Церкви.

Ми бачимо, що Господь не організував Церкву у відповідності до зразків інших церков цього світу. Тобто в ній немає професійного духівництва. У нас немає семінарій, які б готували представників духівництва чоловічої або жіночої статі для керівництва в Церкві. В іншій сентенції подано думку про те, що “кожна людина [може] говорити в ім'я Господа Бога, ... Спасителя світу” (УЗ 1:20).

У цьому ми знаходимо рівноправність братів, які мають священство, і жінок, які стоять поруч з братами. Ми працюємо разом, і ми організовані, перш за все, як сім'ї. Ми всі маємо право на натхнення і одкровення, і як же ми потребуємо цього в цьому світі! Особливо, виконуючи велику й непросту місію—виховання сім'ї.

Виховання праведного потомства

Тема цих зборів—це виховання праведного потомства і обов'язки, [пов'язані з цим]. Перша заповідь, дана Адаму і Єві полягала в тому, щоб вони розмножувалися і наповнювали землю, і здатність розмно-

Перша заповідь, дана Адаму і Єві полягала в тому, щоб вони розмножувалися і наповнювали землю. Цей зразок тривав протягом всієї історії людства.

жуватися і наповнювати землю була закладена в їхніх тілах. І так воно і відбувалося, згідно з усіма свідченнями історії роду людського.

Отже, була перша сім'я—Адам і його дружина, Єва, і тоді почали народжуватися діти. Ми знаємо, що на небесах була війна, і що було повстання, і що Сатану було скинуто. Він мав намір знищити труди Всемогутнього, і він мав достатньо знань, достатньо розуміння або навіть достатньо натхнення, щоби усвідомити: це руйнування треба починати з сім'ї. Ми читаємо про це в історії Адама і Єви. Потім в історії Церкви ми бачимо, як відкривалися обов'язки батьків і дітей.

Проголошення світові

Не так багато років тому в світі виник рух на підтримку сім'ї. Організація Об'єднаних Націй скли-

кала конференцію з проблем сім'ї в столиці Китаю, Пекіні. Ми послали делегацію на ту конференцію та на інші. І проведення однієї з них було заплановано в нашому місті, і ми подумали: "Якщо вони приїжджають сюди, нам треба "і себе показати".

У нашій Церкві така форма як "Проголошення" є дуже і дуже значущою. З початку існування Церкви їх було видано небагато. Вони є значущими; вони несуть у собі одкровення. І в той рік, а це було років 10 тому, Брати видали документ "Сім'я: Проголошення світові". За своєю силою він подібний до Писань.

Ви почуєте в інших виступах багато посилай на Проголошення про сім'ю. Я думаю, буде корисно зачитати його вам. Ми знаємо, що ви читали його. Але якщо ми будемо читати повільно, і уважно, і виразно,

то, можливо, ви знайдете в ньому більше одкровень, ніж ви думали.

Коли ви думаєте, чому ми такі, як ми є, і чому ми робимо те, що робимо, і чому ми не будемо робити те, чого не будемо робити, ви зможете знайти обґрунтування цього в цьому Проголошенні про сім'ю. Іноді нас обвинувачують у тому, що ми є не толерантними, бо ми не приймаємо і не будемо робити певних речей, які вважаються нормальними в суспільстві. Що ж, те, чого ми не будемо робити, ми таки не будемо робити. І те, чого ми не будемо робити, ми не можемо робити, бо норми, яких ми дотримуємося, дані Ним.

Дозвольте мені зачитати вам Проголошення, а ви прослухайте його і придивіться, чи не побачите ви в ньому те, що зараз є найважливішим для суспільства, політики, уряду, релігії і що викликає найбільше занепокоєння і найбільші труднощі. І ви знайдете в ньому відповіді. І відповіді, які є в ньому, є відповідями Церкви.

“Сім’я: Проголошення світові”¹

“Перше Президентство і Рада Дванадцятьох Апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Ми, Перше Президентство і Рада Дванадцятьох Апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, урочисто проголошуємо, що шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом і що сім’я є центральною частиною Творчого плану для вічної долі [усіх] Його дітей”.

Доземне існування

“Усі люди—чоловіки і жінки—створені за образом Бога. Кожна людина є улюбленим духовним сином або улюбленою духовною дочкою небесних батьків і, будучи такою, має божественну природу і долю. Стать є невід’ємною властивістю доземної, смертної й вічної особистості та її призначення”.

У доземному царстві духовні сини й дочки знали Бога як свого Вічного Батька, поклонялися йому і прийняли його план, за яким Його діти могли отримувати фізичні тіла й набувати земного досвіду, щоб розвиватися в досконалість і зрештою

реалізувати свою божественну долю спадкоємців вічного життя. Божественний план щастя надає можливість продовження сімейних стосунків після смерті”.

Великий план щастя

Зверніть увагу, що цей план зветься “планом щастя”. В іншому місці в Писаннях, у Книзі Мормона, його названо “великим планом щастя” (Алма 42:8).

“Божественний план щастя надає можливість продовження сімейних стосунків після смерті. Священні обряди й завіти, які можна отримати у святих храмах, дають можливість людям повернутися в присутність Бога, а сім’ям—об’єднатися навічно”.

“Перша заповідь, яку Бог дав Адамові та Єві, стосувалася здатності бути батьками, яку вони мали, як чоловік і дружина. Ми проголошу-

ємо, що Божа заповідь Його дітям розмножуватися і наповнювати землю залишається в силі. Більш того, ми проголошуємо, що Бог заповідав, аби священна сила породження застосовувалася тільки чоловіком і жінкою, законно одруженими як чоловік і дружина”.

Під час читання, зверніть увагу на те, що такі проголошення викликають спротив. Світ бажає змінити це. Ми не будемо це змінювати. Ми не можемо. Якщо ви хочете знати, хто ми і навіщо живемо, пам’ятайте, ось модель для нас, і ми будемо їй слідувати.

“Ми проголошуємо, що шлях, яким створюється смертне життя, встановлено Богом. Ми стверджуємо священність життя і його важливість у Божому вічному плані”.

Наше ставлення до таких речей, як розлучення, аборт або [зміна] статі, описано і стверджено в одкровеннях, і Проголошення про сім’ю є найбільш чіткою відповіддю на ці питання.

Обов’язки батьків

“Чоловік і дружина мають урочисту відповідальність любити один одного і своїх дітей і піклуватися один про одного, а також про своїх дітей. “Діти—спадщина Господня” (Псалми 127:3). Батьки мають священний обов’язок виховувати своїх дітей у любові й праведності, забезпечуючи їхні фізичні й духовні потреби, вчити їх любити один одного й служити один одному,

дотримуватися заповідей Божих і бути законопослушними громадянами, де б вони не жили. Чоловіки і дружини—матері і батьки—будуть відповідати перед Богом за виконання цих обов'язків.

Сім'ю встановлено Богом. Шлюб між чоловіком і дружиною є невід'ємною частиною Його вічного плану”.

І в Церкві ми не визнаємо жодної іншої моделі шлюбу—[тільки] шлюб між чоловіком і жінкою.

“Діти мають право народжуватися в лоні шлюбу і виховуватися батьком і матір'ю, які з цілковитою вірністю шанують шлюбні обітниці. Щастя в сімейному житті найпевніше досягають, коли воно засновано на вченнях Господа Ісуса Христа”.

Я завжди відчував, що кінцевою метою всіх заходів і програм Церкви є, щоби чоловік, і жінка, і їхня сім'я були щасливими вдома.

“Щасливі шлюби й сім'ї заснуються та зберігаються на принципах віри, молитви, покаяння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також здорового відпочинку. За божественним задумом, батько має головувати над своєю сім'єю в любові й праведності; він відповідає за забезпечення своєї сім'ї всім необхідним та її захист. Мати в першу чергу відповідальна за виховання своїх дітей. Як рівноправні партнери, матері й батьки зобов'язані допомагати один одному у виконанні цих священних обов'язків.

Недідздатність, смерть чи інші обставини можуть викликати необхідність індивідуальної адаптації. Близькі родичі мають надавати підтримку, якщо в цьому виникатиме потреба”.

Попередження

“Ми попереджаємо,—ми не часто застосовуємо це слово, але тут воно є доречним,—ми попереджаємо, що особи, які порушують завіти цнотливості, які жорстоко поведуться зі своїми дружинами або з дітьми або не виконують своїх сімейних обов'язків, одного дня будуть відповідати за це перед Богом. Більш того, ми попереджаємо, що руйнування сім'ї принесе людям, суспільствам і народам біди, які провіщали давні і сучасні пророки.

Ми закликаємо свідомих громадян та відповідальних урядових службовців усього світу сприяти заходам, спрямованим на збереження і

зміцнення сім'ї як фундаментальної сполуки суспільства”¹.

Учення і обряди

Ви почуєте у виступах на цих всесвітніх Церковних зборах рекомендації щодо практичного застосування, і настанови, і поради, і вказівки, але усе це йде від одкровень, що є в Писаннях, від учень і від принципів, поданих у цьому Проголошенні про сім'ю.

Ви, молоді люди, прагнете одружитися і створити сім'ю, і ви роздивляєтеся і бачите небезпеки, [але знайте:] є тільки один спосіб на цій землі, яким сім'я може бути повністю захищеною, і це—обряди і вчення

Зараз створити сім'ю в цьому житті й виховувати дітей—це не легка справа. Але разом з Церквою ви знайдете необхідну допомогу.

евангелії Ісуса Христа. Живіть за євангелією, і все буде гаразд з вами.

Цей світ не є надто приємним місцем для проживання, і є проблеми, і безладдя, і різні способи життя і смерті, і всі ці проблеми, що нагромаджуються на нас, але відповіді на все це знаходяться в розумінні того, що сім'я є фундаментальною одиницею Церкви. Усі заходи Церкви розраховані на зміцнення сім'ї.

Допомога для сімей

Іноді ми трохи відступаємо від нашої позиції підтримки сімей, на позицію підтримки Церкви з боку сімей. Місцеві провідники мають добре продумувати заходи й програми Церкви, просування молодих чоловіків і жінок і їхню підготовку

до подружнього життя, а також допомагати їм з перших років шлюбу і аж до старості.

Я зараз бачу, що старість—це цікава пора. Я думаю про те, що стає з любов'ю, і з сімейними узами, і з романтичним коханням юних років. Чи зберігається все це? О, так! І не тільки зберігається, але й уславлюється і збільшується.

Зараз створити сім'ю в цьому житті й виховувати дітей—це не легка справа. Але разом з Церквою ви знайдете необхідну допомогу.

Ми знаємо, як молитися, ми знаємо, як навчати, але іноді нам потрібна допомога. Завжди і скрізь є головуючий провідник священства. Нас навчено моделі отримання одкровення, і ми знаємо, що

отримуємо особисті одкровення. Коли ми не впевнені, то можемо звернутися до провідників священства. І якщо ми будемо слідувати за ними, ми в безпеці перейдемо крізь сучасне життя разом з нашими дітьми і онуками.

Тепер в нашій сім'ї ми маємо онуків і правнуків, і нам досі треба звертатися до головуючих провідників священства, щоби робити те, що зазвичай робиться в Церкві. Є часи проблем, і труднощів, і небезпеки, і розчарування, але для захисту сімей існує Церква. Ми в Церкві робимо все можливе, щоби захистити сім'ї, а крім того, є провідництво священства—влада, присутня скрізь у світі, в кожній країні, де є Церква: чоловіки, висвячені у священство, і жінки, які є мудрими, які є матерями, які мають материнські інстинкти.

Коли наші діти залишали дім, щоби їхати далеко і влаштувати свою сім'ю в далекому місті, ми дивилися, як вони від'їжджають і відчували спокій, бо знали, що у них там буде сім'я. І ми казали нашим дітям багато разів: “Ви не зможете часто телефонувати нам, бо це недешево. Але у вас там буде бабуся. Де ви знайдете там бабуся? В Товаристві допомоги. І у вас буде мудра порада, і ви зможете отримувати ту саму силу, яку ви отримували в рідному домі. І коли ви від'їжджаєте, то просто розширюєте сімейне коло”.

І якщо ви будете уважно слухати повчання, що прозвучать на цей

трансляції, ви знайдете натхнення і вказівки. Також знайте, що коли ви охрищуєтеся в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів, то є ще один, окремих обряд, у якому дарується Святий Дух. Брати, що мають повноваження, покладають руки на голову кожної особи, що охристилася, і дають їй цей дар, і [Дух] має бути світлом, і вчителем, і виправителем, і провідником у нашому русі крізь це життя.

Керівництво і благословення

Я не думаю, що члени Церкви мають жити в страху, дивлячись на все, що відбувається навколо нас і кажучи: “Як ми можемо виростити сім’ю, коли навколо нас стільки спокус і труднощів?”

Тому що ви можете, бо ви можете бути скерованими, і ви можете навчати своїх дітей бути скерованими. У цих умовах ви можете прожити щасливе життя і пізнати врешті-решт, у наступному житті, що сім’я може бути разом.

Іноді ми несемо втрати. Пророки обіцяють нам, що ті, кого ми втрапили, не є втраченими назавжди, якщо вони запечатані в храмових обрядах і якщо завіти дотримано; і в належний час, після всіх виправлень, які необхідно буде знести, вони не будуть втраченими.

Отже, я даю мої благословення вам, членам Церкви в цілому світі, у вашому сімейному житті, вам, батькам і дітям, кожному, яку б роль ви

не відігравали в сім’ї, щоби ви були благословенні, щоби про вас дбали, щоби сила Святого Духа була присутньою у вашому житті, щоби захисна сила священства завжди була поруч, аби направити вас, благословити вас, допомогти вам і ствердити в вас ваше свідчення.

Бог є нашим Батьком

Я знаю, що Бог живе, що Він є нашим Батьком, що Він є нашим *Батьком!* Я не певний, чи вкладаю у вимову цього слова належну інтонацію. Ми промовляємо це слово майже легковажно. Але Він є нашим Батьком; Він любить нас. І, слідуючи тій самій моделі, ми, ті, хто здійснює провід у Церкві, маємо ті самі почуття до всіх, хто є членами Церкви, і до тих, хто може ними стати. Отже я прикликаю благословення Господні на всіх вас і благословення Батька на всіх вас, як членів Церкви у виконанні наших обов’язків з виховання праведного потомства, в ім’я Ісуса Христа, амінь.

ПОСИЛАННЯ

1. “The Family: A Proclamation to the World,” *Ensign*, Nov. 1995, 102.

Обговорення за КРУГЛИМ СТОЛОМ

СТАРІЙШИНА ДАЛЛІН Х. ОУКС

З Кворуму Дванадцятьох
Апостолів

СТАРІЙШИНА

ДЖЕФФРІ Р. ХОЛЛАНД

З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

ДЖУЛІ Б. БЕК

Генеральний президент
Товариства допомоги

СЮЗЕН В. ТЕННЕР

Генеральний президент
Товариства молодих жінок

ШЕРІЛ К. ЛЕНТ

Генеральний президент
Початкового товариства

План Творця

Старійшина Холланд

Ми раді, що з нами старійшина Даллін Х. Оукс з Кворуму дванадцятьох; сестра Джулі Бек, генеральний президент Товариства допомоги; сестра Сюзен Теннер, генеральний президент Товариства молодих жінок; і сестра Шеріл Лент, генеральний президент Початкового товариства. Ці провідники люб'язно запропонували мені приєднатися до них і виступити в ролі ведучого.

У Проголошенні про сім'ю є такі слова: "Шлюб між чоловіком і жінкою є невід'ємною частиною Його вічного плану". Говорячи про шлюб і сім'ю в Церкві, чому ми згадуємо про це в контексті Божого плану? Це та мова, якою ми користуємося; це мова, якою ми безумовно будемо користуватися сьогодні. Чому ми згадуємо про це в контексті вічності та глобального плану спасіння?

Старійшина Оукс

У Проголошенні про сім'ю сказано: "Сім'я є центральною частиною Творцевого плану для вічної долі Його дітей". Наші рішення й прагнення у зв'язку зі шлюбом, народженням та вихованням дітей мають вічну важливість. Необхідно, щоби ми керувалися заповідями Божими і вченнями Його слуг, а не поп-культурою чи політкоректністю. Це головне послання і головна мета у зверненні до всіх дорослих у Церкві в цій важливій трансляції.

Старійшина Холланд

Добре. Дякую. Сестри, у вас є якісь зауваження щодо вічної схеми усього цього? Чому ми не є просто черговою соціальною організацією або ще однією агенцією, що відгукується на потреби суспільства? Можете прокоментувати?

Три зобов'язання

Сестра Теннер

Я не думаю, що світ дивиться на шлюб як на зобов'язання, а ми дивимося на шлюб як триєдине зобов'язання. Чоловіки й дружини зобов'язуються одне перед одним і перед нашим Небесним Батьком. Зв'язуючою силою в цих шлюбних стосунках є милосердя, чиста любов Христа. Милосердя не тільки наближає нас одне до одного, але й до Небесного Батька, отже, воно зближує нас у шлюбних стосунках.

Старійшина Холланд

У символіці цього трикутника, який ви щойно показали нам своїми руками, ми маємо особливий наголос на намаганнях принести небеса в дім, на намаганнях привнести Бога в шлюб. Чи є якісь поради для наших братів і сестер, молодих і дорослих, які намагаються це робити?

Сестра Лент

Коли ми говоримо про вічну сім'ю, ми не маємо на увазі сім'ю досконалу, але таку, що намагається стати досконалою зрештою і повернутися до Небесного Батька. Ця ідея трикутника, де Небесний Батько

допомагає нам поратися з проблемами життя, для мене є відображенням досконалої сім'ї в цьому житті. Сім'я має проблеми, але члени сім'ї щось роблять, щоби вирішити їх з допомогою Небесного Батька.

Сестра Бек

Я хотіла б дещо сказати про жінок, яких залишили з будь-яких причин, яких покинули або які овдовіли. Багато жінок, що мали повну віру і вірність, були віддані всьому євангельському плану, коли запечатувалися, але зараз вони самотні. Багато з цих вірних жінок сказали собі: "Я віддана цьому плану, і я не дозволю собі втратити його лише тому, що самотня. Я і надалі проводитиму сімейну молитву, сімейне вивчення Писань і домашній сімейний вечір. Ми навчатимемо сім'ю і піклуватимемося про її потреби, за планом Господа". Я вітаю і шаную цих сміливих жінок. Вони не відступаються від плану через те, що самотні. Коли ти самотня, це важче, але це можливо.

Старійшина Оукс

Господь не казав, що це буде легким, але Він запевнив нас, що це буде можливим.

Центральна роль сім'ї

Сестра Бек

Як ми дізнаємося, що сім'я є центральною частиною плану Спасителя? Одкровення кажуть, що ми в доземному світі брали

участь у великому конфлікті за привілей бути у вічній сім'ї.

Весь цей план—це вічна сімейна сполука. Тоді усе інше є співзвучним з цим планом.

Старійшина Холланд

Можливо на небесах є приходи і коли або якісь інші організації, про які ми не знаємо. Але ми точно знаємо: в небесах є сім'ї. І більшість з того, що відкрито стосовно нашого посмертного життя і целестіального життя, зосереджено на сімейній організації, а, отже, на високих принципах храму і храмових завітів.

Ми сподіваємося, що це допоможе членам і не членам Церкви усвідомити, чому ми так багато про це говоримо.

Старійшина Оукс

Так багато з того, на чому ми зосереджуємося в смертному житті—влада, слава, майно, престиж—не є важливими в наступному житті. Але сім'ї є важливими.

Єдність і безкорисливість у шлюбі

Старійшина Холланд

Ми будемо обговорювати сім'ю, народження і виховання дітей, любов до них і те, як допомогти їм стати тими, ким вони мають стати, але спочатку, що можна сказати про персональні аспекти шлюбу?

Як ми працюємо над нашим шлюбом, щоб він зрештою став тим середовищем, куди ми захочемо приводити і де ми захочемо виховувати дітей?

Сестра Лент

Ви питаєте, як ми готуємося до створення сім'ї та того, щоб привести дітей у світ. Щоби бути успішними, чоловік і дружина повинні мати духовну основу, єдність цілей і віри в тому, що саме вони хочуть мати у своєму домі і своїй сім'ї.

Сестра Бек

Одна з найпростіших настанов є в Бутті, розділ 2, де Господь каже, що чоловік залишить батька і матір і припаде до дружини, і вони будуть одне (див. Буття 2:24). Це дає парам три завдання: вони залишають свої домівки, припадають одне до одного і стають одним. Якщо вони працюватимуть над цими трьома принципами, то почнуть розвивати згадані вище стосунки з Господом.

Старійшина Оукс

Я хочу сказати молодій парі, що одружується, що вони мають перш за все дивитися одне на одного, як вони робили це біля олтаря під час

шлюбної церемонії,—не на батьків, не на братів і сестер, не на друзів,—а одне на одного, вирішуючи свої проблеми, оскільки єдність між ними, освячена верховною, люблячою владою Небесного Батька у тому трикутнику, допоможе їм здолати проблеми, що неминуче виникають у шлюбі.

Сестра Теннер

У цій історії початку, цій найпершій історії кохання—історії Адама і Єви, Адама було створено і Господь дав йому прекрасний світ. Він створив квіти, тварин, цей прекрасний сад. Але Адам не міг прогресувати, аж доки в нього не з'явилася підходяща для нього помічниця, особа, яка підходила йому в кожному аспекті—емоційному, духовному і фізичному.

Це показує нам, які стосунки мають бути у доброму шлюбі, коли ми підходимо одне одному. Ми маємо думати, як допомогти цим стосункам прогресувати. Ми маємо основні, властиві тільки нам якості й ролі в нашому шлюбі, але ми також маємо бути безкорисливими в цих стосунках і допомагати одне одному.

Старійшина Холланд

Я чув, як Президент Хінклі казав, що егоїзм—це, можливо, найбільша проблема в шлюбі². Щоб ви порадили членам Церкви щодо того, як знайти сили сказати: “Як у тебе пройшов день”, а не “Як у мене пройшов день”?

Сестра Лент

Нині у світі так багато говорять про те, чи “мої потреби задоволені”?

Старійшина Холланд

Так, *потреби*—це дуже містке слово.

Сестра Лент

Так, “мої потреби не задоволені”. Я думаю, що якби ми тільки могли сягнути того рівня, коли б думали про потреби інших людей, то наші потреби *було* б вирішено.

Найкращий спосіб задовольнити власні потреби—це подбати про інших людей.

Сестра Теннер

Я вироста в домі батьків, чий шлюб був дуже щасливим, але я пам’ятаю, як мама знов і знов казала мені: “Мати хороший шлюб—це важка робота; це потребує постійних зусиль”. Вона не сказала, що їхній шлюб був невдалий, але вона мала на увазі, що не пройде жодного дня, коли б вона не подумала, як благословити своє подружжя і які в нього або неї є потреби.

Вибір супутника життя

Сестра Бек

Часто ми чуємо, як доросла молодь каже: “Я шукаю споріднену душу”. Вони відкладають шлюб, бо думають, що десь є досконала друга половинка, споріднена душа, яка стане навіки найкращим другом. Що насправді їм варто шукати, якщо вони шукають Господніх благосло-

вень і бажають створити вічну сім’ю? Як їм це зробити?

Старійшина Оукс

Я завжди скептично сприймаю слова про те, що хтось шукає собі ту, яка була призначена йому в небесах. Такі випадки бувають, але більшість з нас шукає тих, кого ми полюбимо, хто має ті самі ідеали й принципи, що й ми, і з ким ми можемо вистояти разом і йти вперед, створюючи вічну сім’ю. Я думаю, що чекати поки щось не стукне в голову і скаже: “Ось воно”—це просто відкладати шлюб, а іноді взагалі унеможливити його.

Старійшина Холланд

Ми всі чули виправдовування типу “Ну, мені треба закінчити освіту перед тим, як одружитися” або “Мені потрібно знайти роботу, або гроші, або машину”. Ми все частіше чуємо в суспільстві такі застереження. Ми хочемо, щоби все стало на свої місця.

Мені подобається визначення любові, яке багато років тому дав Джеймс Тарбер. Він сказав: “Любов—це те, крізь що ви проходите разом”³.

Вам, представники дорослої молоді, не варто втрачати досвід, який зв’язує нас разом у юні роки, і в наших труднощах, і в наших жертвах, як і в старші роки, коли, можливо, у вас трохи більше грошей.

Старійшина Оукс

Коли ми робимо те, що просить нас Небесний Батько, Він благословляє нас. Не позбавляймо Його нагоди здійснити Свої обіцяння, діючи так, немовби ми все можемо зробити самотужки.

Сестра Лент

У той самий час ми не хочемо заохочувати молодих людей погоджуватися на нижчі стандарти—я кажу про стандарти, нижчі за Церковні. Їм не слід одружуватися з тими, хто не буде стояти поруч з ними в євангелії і в служінні Господу.

Не живіть у страху

Сестра Теннер

Одружуватися, мати сім’ю, бути вірним і жертвувати заради євангелії—це радісно. Це приносить справжню радість. Ми маємо пам’ятати про це і наголошувати на цьому. Сімейне життя—велике благословення для нас.

Старійшина Холланд

Беручи до уваги те, що відбувається навколо нас, в інших країнах, можна багато чого боятися. Я чув, як молоді дорослі й підлітки гадали, чи буде в них майбутнє: “Чи доживу я до свого весілля?”

Важко було завжди. В історії ще не було часів, коли не було чого боятися. Ось чому в нас є євангелія. Ми не можемо жити в страху, що щось не вийде—тільки не в цій Церкві! Це

може бути страхом окремої людини, або колективним страхом людства. Ми просто маємо жити за євангелією, зібрати всю свою віру, отримувати відповіді на свої молитви і йти вперед. Так воно завжди і робиться.

Старійшина Оукс

Якщо перефразувати писання: “Досконала любов [Господа] проганяє страх” (1 Івана 4:18; див. також Мороній 8:16).

Рівні партнери

Старійшина Оукс

Дозвольте поставити питання щодо цього. Я чув, як молоді люди, які думали про шлюб, казали: “Якби ми могли скласти перелік того, що буду робити я, і того, що будеш робити ти, тоді, за умовами такого переліку, ми могли б мати щасливий шлюб”. Що ви на це скажете?

Сестра Бек

Шлюб—це не перелік. Перелік змінюється. У ньому щодня злети і падіння.

Сестра Теннер

У творі *Втрачений рай* Джона Мілтона є хороші слова. Адам хвалить Єву за “ті тисячі чеснот, що кожного дня в її словах і діях змішані з любов’ю⁴”. Було б чудово, якби в нас могли бути стосунки, наповнені пристойністю щоденно, щоб ми думали про те, що ми можемо зробити з допомогою слів і вчинків, аби виявляти любов.

Сестра Ленг

Має бути поділ праці в шлюбі, тому що ви не можете все робити самотужки. Цей поділ праці для молодих пар в наш час відрізняється від того, яким він був, коли я одружилася. Те, як молоді пари в моїй родині—мої діти та їхні подружжя—роблять деякі речі, відрізняється від того, як це робили ми. У них все виходить. Вони працюють разом, але інакше. У багатьох аспектах—краще, ніж це робили ми. Однак це справа індивідуальна. Кожна пара має знайти свій підхід.

Старійшина Холланд

Ви знову повертаєте мене до Проголошення, де говориться про те, що партнери мають бути рівноправними. Ми не говоримо: “Ти будеш єдиною годувальницею в сім’ї, а я буду єдиним, хто дбатиме про гроші або будь-що”. Будуть злети і падіння. Тут є рівновага. Але в цьому ми маємо бути разом. Ми маємо ділити це між собою. Мені здається, що саме про це йдеться у Проголошенні.

Інший рядок з проголошення говорить: “Щастя в сімейному житті найпевніше досягається, коли воно засновано на вченнях Господа Ісуса Христа”. Це підказує мені: “Мені краще подбати про свої недоліки, перш ніж турбуватися про недоліки інших”.

Старійшина Оукс

Це прояв того, що викладав Ісус, сказавши, що не треба намагатися

витягати заскалку з чийогось ока, не витягнувши перше колоду з власного (див. Матвій 7:3–5; Лука 6:41–42; 3 Нефій 14:3–5).

Культура святих останніх днів

Сестра Бек

Деякі мої друзі були наверненими до Церкви, і в їхній культурі і сім’ях не було єдності і зразкової християнської поведінки. Це не було частиною їхнього спадку. Але вони приєдналися до Церкви і прийняли вчення Спасителя, і вони сказали, одружившись: “Якою буде культура в нашій сім’ї?” Вони були серйозно налаштовані мати культуру святих останніх днів. Вони вивчали Писання; вони вивчали вчення про те, якою має бути сім’я, щоби відповідати пізній істині. І вони будували свої домівки на християнських засадах. Чого навчав Спаситель? Як ми поведимося одне з одним? Хороші манери, доброта, повага.

Через багато років така сім’я з’являється. Це вже не культура їхньої країни. Це євангельська культура в домі.

Старійшина Оукс

Культура святих останніх днів—це набагато краща основа, ніж перелік обов’язків.

Сестра Ленг

Ми казали своїм дітям, коли ті одружувалися, що в шлюбі не варто з’ясовувати, хто правий; важливо—що є правильним. Кожний прино-

У своїх священних обов'язках батьки і матері зобов'язані допомагати одне одному як рівні партнери.

сять традиції зі своєї сім'ї, і коли люди сходяться, вони мають звертатися до принципів евангелії, щоби визначити, що є правильним. Тоді їхні сім'ї будуть набагато сильнішими, ніж їхні батьківські сім'ї.

Народження дітей у вірі

Старійшина Холланд

Сестро Теннер, ви згадали Адама і Єву. Я настільки вдячний за другий розділ 2 Нефії в Книзі Мормона, де сказано про рішення Адама і Єви більше, ніж будь-хто інший міг пояснити до цього.

І коли я читаю 2 Нефії 2, то з кришталевою ясністю стає очевидним, що в Адама і Єви не могли народжуватися діти в Еденському саду (див. вірш 23). Я думаю, що світ не знає цього. Для нас це фундаментальна доктринальна істина, сенс вічного плану, центральна роль сім'ї, це те, що всі ви казали про план.

Сестра Теннер

Наскільки ж ми благословенні, маючи Проголошення про сім'ю! Ми можемо вважати цей документ майже як писання, бо воно—від живих пророків і апостолів. В ньому нам нагадують, що заповідь плодитися і наповнювати землю, дана Адаму і Єві як чоловікові й дружині, досі залишається в силі.

Коли я була молодою неодруженою жінкою, і в перші роки шлюбного життя, я чула, що заповідь проголошують за кафедри апостоли і пророки. Я була вдячна за ці поради. Вони навчали нас, що ми маємо одружуватися, народжувати дітей і отримувати освіту паралельно, хоч це і звучало як нереальна річ. Можливо, це справді здається неможливим; я впевнена, що у нас є люди, які ставлять такі запитання і дивуються, чи це можливо.

Коли я думаю про цю заповідь розмножитися, яка залишається в силі, я знаю, що це істина і правда. Я також вважаю, що вона вимагає великої віри і великої сміливості, а часто—великої жертви. Це вимагає від нас, щоби ми були в гармонії з Господом і отримували особисті одкровення, і це вимагає чистого серця, щоби ми не засуджували інших людей, які отримують свої особисті одкровення стосовно цієї заповіді.

Старійшина Оукс

Те, що сказала сестра Теннер, є істинним і вкрай важливим. Сьогодні ми в небезпеці—деякі члени Церкви можуть, приймаючи рішення, ставити мирські пріоритети вищими за народження дітей. Замість того, щоби ухвалювати такі рішення з вірою в Господні обіцяння і поклатися на великий план щастя і на мету свого життя, вони шукають інші джерела—телебачення, або популярних ідеологічних гурту, або навіть зважають на тиск ближніх своїх—коли приймають рішення, фундаментальні і вічні, які слід приймати з молитвою перед Господом.

Сестра Бек

Я думаю, що це є питанням віри. У багатьох місцях по регіонах світу бракує житла. Як подружня пара може народжувати дітей, якщо в неї навіть немає місця, де жити? Ми народжуємо дітей не тому, що в нас

є гроші або майно. Ми маємо дітей через віру.

Така позиція—шукати Господніх благословень згідно з Планом, породжує чудеса в житті людей. Якщо є проблеми з житлом, шлях буде відкрито. Так само як і сплата десятини є питанням віри, так і з народженням дітей. Ви сплачуєте десятину не тому, що у вас достатньо грошей; і ви маєте дітей не тому, що у вас є достатньо грошей.

Старійшина Оукс

Ми навчаємо генеральним принципам, бо ми є генеральними авторитетами і генеральними чинами.

Сестра Теннер

Мені подобається фраза: “Шлях буде відкрито, якщо ми ходитимемо вірою”. Я маю особисте свідчення, що шляхи з’являються, якщо ми вірні. Коли ми тільки одружилися, батько мого чоловіка дав йому благословення, в якому говорилося: “Слідуй принципам євангелії—роби те, що, як ти знаєш, тобі слід робити, і ходи вірою—і шляхи відкриються—шляхи, яких ти зараз не бачиш”.

Ходіння вірою не означає ходити нерозсудливо. Ми маємо бути мудрими і докладати величезних зусиль, будучи готовими жертвувати і, можливо, обходитися без чогось. Мій чоловік і я знаємо, що благословення його батька виповнилися в нашому житті. Невидимі шляхи відкрилися для нас. Я знаю, що це є істинним принципом для всіх, хто ходить вірою.

Сестра Лент

Ви говорили про готовність робити те, що потрібно, аби мати дітей. Нам не слід боятися цього через те, що заради цього треба багато працювати, бо саме готовність робити все необхідне і робить нас тими, ким ми є. Жертвування робить нас тими, ким ми є. Я хочу свідчити про радість, яку приносять нам наші діти. Це не тільки заповідь від Господа, але й великі обіцяні благословення.

Старійшина Оукс

У багатьох частинах світу, де зараз люди слухають нас, багато хто не бажає мати дітей. Або вважається, що якщо у вас є одна дитина, то нерозумно і непатріотично мати більше. У світі багато ідей, що діють проти євангельського плану. Патріарх Легій казав: “Є потреба в тому, щоб була протилежність у всьому” (2 Нефій 2:11). Не варто очікувати оплесків за кожний правильний вчинок. Але Бог благословить нас.

Бажання серця

Сестра Бек

Багато пар прагнуть мати дітей, але не мають цього благословення. Їхня проблема—це відсутність дітей. Ми маємо вміти вислухати і підтримати їх. Прагнення мати дітей, що відчують самотні сестри і пари, мабуть, не зникне тільки тому, що вони праведні, бо це прагнення—від Бога. Воно звертається до їхньої

природи і тієї підготовки, яку вони отримали на небесах. Це палке прагнення не зникне, але Господь благословить їх.

Старійшина Оукс

Це прагнення буде оцінено на останньому суді. Одним з найбільш втішних писань є 9 вірш 137 розділу Учення і Завітів, де нам кажуть, що Господь судитиме нас за нашими трудами і прагненнями наших сердець.

Сім’я на першому місці

Старійшина Холланд

Поговорімо про виховання дітей, яке відбувається після виконання заповіді народжувати дітей і продовжувати їхній вічний прогрес, даючи їм цю можливість у смертному житті. Ці два обов’язки не є не реальними. Мені здається, що Господня заповідь не тільки в тому, аби народжувати дітей, але народжувати, щоб спасати.

Старійшина Оукс

Поки ми говоримо про це, що це означає—чільне місце сім’ї? Ми говоримо про це і віримо в це, але що це означає, що сім’я на першому місці?

Я хочу скористатися з ваших окулярів, щоби згадати метафору Ніла Максвелла. Він пропонував нам написати на внутрішньому боці окулярів одну фразу, щоби це послання було перед нами щоразу, коли ми на щось дивимось. Так само ми

можемо сказати, що коли ви шукаєте рішення, як саме сім'я скористається вільним часом або як приход має спланувати заходи, ви читаєте на окулярах: “Сім'я на першому місці”.

Старійшина Холланд

Мені подобається—нам всім подобається—один рядок з Еклезіяста: “Для всього свій час, і година своя кожній справі під небом” (Еклезіяст 3:1). Ми маємо тільки той час, що маємо, але всі маємо не менше за це. Якщо ми правильно розставимо пріоритети, то зможемо поставити сім'ю на перше місце і досягти більших успіхів у цій сфері.

Старійшина Оукс

Коли ми кажемо про чільне місце сім'ї, то маємо подумати про такі речі, як сімейна молитва, домашній сімейний вечір та сімейне вивчення Писань, віділяючи час тим речам, що мають вічні наслідки в духовному зростанні наших дітей. Це є проявом того, що “сім'я на першому місці”.

Сімейні зразки

Старійшина Холланд

На початку мого виступу я використав слово модель, або *зразок* ... Дещо з того, що ми вважаємо звичними речами, не повинно вважатися звичним, як наприклад, сімейне вивчення Писань, сімейна

молитва, домашній сімейний вечір—ми говоримо про все це як про саме собою зрозуміле—але це не так. Вони мають стати частиною зразкової сім'ї.

Сестра Теннер

Хоча ми відчуваємо свою недосконалість, намагаючись встановити ці речі, але це чудово, і це приносить велике задоволення, коли ми бачимо, що наші діти продовжують цю модель, хоч ми й відчували, що не є досконалими в цьому.

Старійшина Холланд

Дечого вони таки навчилися.

Сестра Теннер

Мій чоловік казав на похороні свого батька, що ніколи не дізнавався у церкві нічого такого, чого б уже не чув вдома. Це була така висока данина шани батькам—батькам великої сім'ї. Діти часом збиралися на батьківському ліжку, а батько розтягував стару штору в спальні і малював на ній схему, що описувала план спасіння. Він казав: "Ми пізнали план спасіння, сидячи разом на ліжку наших батьків. Ми не тільки дізналися про євангельські істини, але ми також йшли на задній двір і грали в ігри всією сім'єю". Багато чого хорошого робила ця сім'я, щоби всіх збирати разом, щоби навчати і робити інші незабутні речі.

Старійшина Оукс

У нашій сім'ї було правило—ніколи не вмикати телевізор, поки ми їмо, бо цей час за столом був часом спілкування: "Що в тебе сьогодні?" "Що тебе тривожить?" "Як ми можемо допомогти?". Розмови не виходять під час їжі, коли блимають теленовини. У нас не було грошей на ресторан швидкого харчування, тому в нас не було правил, щоб уникати цього. Але в нас було правило—не дивитися телевізор і мати більше розмов, а також бути вдома під час обіду. Справи не дозволяли всім збиратися за сніданком—але один раз на день ми всі збиралися

за столом. Це було дуже добре для нашої сім'ї.

Сестра Теннер

У нас було так само. Розмови не тільки зближають і несуть інформацію. Вони просто цікаві самі по собі. Ви можете сміятися разом і ділитися дорогими для вас переживаннями. Зазвичай ми проводили сімейну молитву за сніданком і під час вечері, бо ми всі збиралися тоді. Наші сімейні молитви часто підказували нам тему для розмов. Іноді чоловік молився за бабусю, якій робили операцію. Або він молився за людей, які постраждали десь у світі від землетрусу або іншого стихійного лиха. А потім ми їли й обговорювали цікаві теми, і це об'єднувало нас як сімейний підрозділ.

Сестра Бек

Я виросла у великій сім'ї. У моїх батьків було багато дітей. Це означало багато точок зору. Треба було

багато чого робити, щоби піклуватися про цю сім'ю. Мої батьки використовували для навчання домашні сімейні вечори. Щотижня ми співали "В сім'ї любов" як відкриваючий гімн. Я пам'ятаю, у ті юні роки мені думалося, що це нудно співати те саме щотижня.

Старійшина Оукс

Іноді цей гімн співали крізь зчеплені зуби.

Старійшина Холланд

І за призначенням.

Сестра Лент

Іноді матері доводилося зчіплювати зуби.

Сестра Бек

Отже, це було більше моментом віри, ніж практики. Щотижня тато казав: "А зараз ми заспіваємо наш вступний гімн "В сім'ї любов". Коли мені було 14 або 15, я була в тому віці, коли ставиш під сумнів усе, я

спитала батька: “Чому нам треба співати те саме щотижня? Є багато інших гарних гімнів у збірнику”.

Він подивився на мене дуже суворо і сказав: “Коли ти засвоїш урок 1, я викладатиму урок 2”. Я досі не знаю, що то за урок 2; ми так до нього і не дійшли. Але я маю сказати, що з роками якимсь чином ми навчилися любити одне одного, бо мої батьки хотіли навчати нас уроку 1. Мої батьки не намагалися охопити все. Вони знали, що якщо вони лише почнуть з цього, це спрацює.

Чудова молода мати з чотирма дітьми молодше шести років сказала мені: “Ми намагаємося сім’єю вивчати Писання щоранку, але це просто стихійне лихо. Дехто завжди плаче; вони не уважні”. І я сказала: “Як довго ви намагаєтеся робити це?” Вона сказала: “Ми поставили мету присвячувати цьому 10 хвилин щодня”. Намагаючись заспокоїти її я сказала: “З такою аудиторією, як у вас, ви, мабуть витрачаєте на це зайві 8 хвилин. У неї був зразок, і їй слід було адаптувати його до своєї аудиторії. Можливо, слід почати з зображень Адама і Єви і обговорити зображення, а не допомагати дворічній дитині читати Писання. Але вона була вірною, і я люблю її за це.

Однак я вірю, що важливо, навіть для дуже малих дітей, почути як їм читають писання. Мова писань має стати знайомою для них, як мова їхніх батьків.

Не судіть інших

Сестра Лент

Старійшина Холланд, я хочу сказати про те, як ми судимо людей. Ми дивимося на них, але іноді все буває не таким, як виглядає. Ми думаємо, що все має бути певним чином, але це не завжди так.

Я пам’ятаю, коли мої діти були маленькими, у нас була велика сім’я, і мій чоловік був єпископом. У мене вся субота і ранок неділі йшли на те, щоби підготувати їх до церкви. Треба було приїжджати туди завчасно, бо інакше ми просто б не могли б там розсістися. Я привозила їх туди до початку зборів, і ми заповнювали всю центральну лаву на другому ряді.

Якось одна сестра нахилилася до мене і сказала: “Сестро Лент, якби мої діти були такими ж хорошими, як ваші, і якби мені було так само легко з ними, як вам, я б теж мала велику сім’ю”.

Я почала плакати, і проплакала всі збори. Чоловік весь час кидав на мене погляди, немовби питаючи: “Що сталося?” Я була розгубленою, тому що не було “легко з ними”.

Ми схильні судити одне одного. Ми судимо різко. Або ми судимо несправедливо, коли дивимося на інших не з добротою. І насправді не знаємо, у якій ситуації людина. Ми просто маємо любити одне одного.

Старійшина Холланд

І припадати до вчення, до цих ідеалів. Ми піднімаємося на цю гору найкращим відомим нам способом. Іноді це буде відбуватися по-різному для кожної сім’ї.

Працюючи разом

Старійшина Оукс

Є інший аспект цього питання, Проголошення про сім’ю просить чоловіків бути лідерами. Батьки мають збирати сім’ї для сімейної молитви і слідкувати, щоби проводилися домашні сімейні вечори. Іноді краще делегувати планування матері; вона може робити це набагато краще за батька. Але відповідальність Господь поклав на батька. Тому ми читаємо в Проголошенні, що “батьки мають головувати”.

Батьки, схаменіться й виконуйте свою роль.

Старійшина Холланд

Це співзвучно з думками, що вже прозвучали, що багато сил у світі будуть намагатися увести людей з дому. Це ще один приклад наших

намагань привести людей додому, включаючи батьків—особливо батьків.

Сестра Лент

Батьки головують і скликають до себе сім'ю. Але матері мають допомагати їм у цьому. Вони мають допомагати сім'ям збиратися і роблять усе, щоби це було гарною подією.

Сестра Бек

Коли ви разом, коли ви знаєте, що сім'я заснована Богом і ви поділяєте цю відповідальність, то плануєте разом і дивитися за тим, щоби плани реалізовувалися. Ви разом допомагаєте цьому реалізуватися.

Сестра Лент

І діти повинні мати бажання. Підлітки повинні мати бажання відгукуватися.

Сестра Бек

Іноді вони мають таке бажання.

Старійшина Оукс

Це нелегке завдання.

Сестра Лент

Робіть це в будь-якому випадку. Робіть це в будь-якому випадку.

Усі ці принципи, що стосуються того, на чому має засновуватися сім'я, вказують нам на храм. Храм—це таке благословення в нашому житті—чи то наша сім'я вже побувала в храмі, чи ми тільки сподіваємося мати сім'ю, що ввійде в храм. Ці принципи істини і сімейного життя знаходять свою кульмінацію в храмі, бо саме в храмі ми стаємо вічними сім'ями.

Старійшина Баллард сказав, що “безумовно, ті, кому повірили дорогоцінних дітей, отримали священне, шляхетне управління. Бо ми ті, кого Бог призначив оточувати дітей любов'ю і вогнем віри і розуміння, хто вони є”⁵. У цьому—все, що ми маємо робити як батьки.

Поширення впливу на сім'ї

Старійшина Холланд

Чому б не згадати інших, хто може допомогти сім'ям—дідусів і бабусь, тіток, дядьків, тих, хто тимчасово не має повної сім'ї. Ми всі можемо бути відданими ідеалу і вченню. Хтось може щось додати з приводу того, як ми можемо, в широкому сенсі, виявляти зацікавленість у сім'ях?

Сестра Лент

Мені, як матері, не можливо уявити, щоб мені ніхто не допомагав. Я вдячна за добрих людей—учителів, сусідів, друзів, родичів,—які впливали на моїх дітей. Люди допомагають моїм дітям у різні способи. Я вдячна за це. Це ще одне свідчення того, що ми намагаємося викладати дітям. Іноді стається так, що ви не можете в чомусь вплинути на свою дитину, а хтось інший—може.

Деякі з моїх дітей живуть за кордоном. Моя наймолодша дочка живе в Іспанії з чоловіком, і їхня перша дитина народилася в них там. Ця дитинка далеко від своєї бабусі і я непокоїлася про неї, але чудові місцеві святі були для неї сім'єю. Вони

допомагали їй і любили її та дитину. Яка я вдячна їм за їхню турботу та вплив на її життя.

Старійшина Оукс

Мій батько помер, коли мені ще не було восьми, і мене виховувала матір, отже я знаю вплив дідусів і бабусь, тіток, дядьків і двоюрідних братів і сестер. Я радів, коли бачив силу великих родин поза межами Сполучених Штатів.

Я думаю, що в багатьох частинах світу структура великих родин є сильнішою, ніж зараз є у Північній Америці. Я закликаю моїх побратимів у Північній Америці подбати про те, щоби спілкуватися з вашими родичами, зміцнюючи великі родини.

Приходська сім'я

Сестра Бек

Приход—це також сім'я. У кожному приході ви знайдете цілий спектр досвідів і проблем. Деякі жінки можуть мати дітей; деякі одружуються. Інші овдовіли. Деякі жінки можуть мати багато дітей. У цій приходській сім'ї ми маємо збиратися і підтримувати тих, хто запрошує дітей у свої сім'ї. Це великий виклик—мати велику сім'ю. Я сподіваюся, що жоден член Церкви не скаже: “У тебе ще одна дитина?! Ти збожеволіла!” Але люди вітатимуть і казатимуть: “Я підтримую тебе. Я хочу робити все, що я можу, аби підтримати тебе і допомогти”.

Старійшина Оукс

Нам повідомляють, що деякі святі останніх днів критикують інших святих останніх днів за те, що ті мають дітей. Коли в перші роки нашого шлюбу моя дружина Джун була вагітною нашою п'ятою дитиною, одна дуже активна сестра з нашого приходу сказала їй: “Ви що, хочете населити світ лише своїми нащадками?” Я пишався їй відповіддю: “Я не можу увияти собі нічого кращого за це”.

Старійшина Холланд

Ми всі визнаємо, що існують проблеми із здоров'ям або інші обставини, що не пов'язані з матеріальними питаннями. Ми не говоримо про гроші, або політкоректність або суспільний момент; ми говоримо про законні, засновані на євангелії речі. І тим більше, це є причиною не засуджувати. Ми навчаємо, ми збираємося, ми радіємо; в контексті євангелії ми заохочуємо людей сягати своєї долі.

Ніколи не здаватися

Сестра Теннер

Якщо казати про виховання дітей, то серед наших слухачів, мабуть, є люди, які погано думають про себе у цьому контексті. Невідповідність реальності повсякденного життя та ідеалу іноді здається завеликою для нас. Але я знаю, що бути матір'ю чи батьком—це вічна роль, вічне покликання, а також, як і у випадку з іншими покликаннями, ми маємо благословення божественної допо-

моги. І нам потрібен цей дух, коли ми виховуємо наших дітей. Як і Елисей, ми потребуємо подвійної долі цього духу, виховуючи наших дітей (див 2 Царів 2:9). Я знаю, що Небесний Батько благословить нас цим. Це Його діти, і Він благословить нас подвійною долею цього духа, якщо ми прагнемо виховувати їх у праведності.

Старійшина Оукс

Деякі діти важчі за інших. Неможливо поводитися з усіма дітьми однаково, якщо казати про батьківську увагу або про ухвалення деяких фундаментальних рішень. Ми можемо бути рівними в розділенні майна, але не можемо вдіяти всім дітям рівні долі часу, бо потреби бувають різними.

Сестра Бек

Я бачила приклади цього у власному домі. Моя старша сестра, найстарша серед 10, втратила слух у дворічному віці. Моя мати не могла сказати: “Я вділю 10 хвилин цій дитині і десять—наступній”. Та дочка забирала левову частку часу протягом довгих років.

Я також думаю, що допомога і сила для запечатаної вічної сім'ї отримуються в храмі. Подібно до того, як президенту колу або єпископу даються ключі, і влада, і повноваження керувати колом або приходом, батькам у храмі дають владу отримувати відповіді, отримувати одкровення, щоби долати труднощі.

Старійшина Оукс

Мати це бачення означає також усвідомлювати, що Бог дав Своїм дітям владу робити вибір. Прийде час у їхньому зрілому житті, коли треба буде робити вибір і відповідати за нього.

Це завжди сумно, коли батьки несуть тягар вини за кожне рішення, зроблене їхніми дітьми. Ми ніколи, ніколи не здаємося. Ми відповідальні за те, щоби навчати правильних принципів і робити все можливе з любов'ю та переконанням. Це принципи священства для сімей і для повноваження Церкви. Продовжуйте молитися, намагатися, але зніміть цей великий тягар провини. Людям дано силу вибирати, а іноді єдиний спосіб, у який люди щось пізнають—це зробити неправильний вибір і подивитися на наслідки. Тоді ми покладаємося на незрівнянну силу Спокути нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа. Є небагато гріхів, що ми можемо вчинити у смертному житті і за які неможливо буде отримати прощення через силу Господньої Спокути.

Створення виховальної атмосфери

Сестра Лент

Чи сказали ми достатньо про те, що треба любити одне одного? Ми говорили про те, як ми маємо навчати і що нам треба робити. Нам також треба просто любити одне одного. Я чула, що немає нічого

більшого, що може зробити батько для своїх дітей, ніж любити їхню матір. Це справедливо для кожного члена сім'ї—щиро прагнути виявляти свою любов.

Старійшина Холланд

Церква докладає багато зусиль, щоб повернути людей назад, у домівку, особливо батька. Ми запрошуємо батька і матір якомога частіше бути вдома разом.

Батько моєї дружини помер не так давно, і вона оплакувала його так, як дочка оплакує втрату батька. Вона казала: "Він так любив мене! Я не можу згадати жодного вечора, щоби він не поправляв мені ковдру, коли я вже була в ліжку і не співав мені на ніч". Я кажу про важливість батька вдома. Я хвалю моїх хлопців, які краще за мене вміють міняти підгузки і виводити дітей в туалет під час зборів.

Сестра Лент

Світ щосили намагається витягти нас з дому і подальше від того, що справді має значення. Іноді, коли ми маємо надто мало або надто багато, це збиває нас з пугтя в сім'ях. Усе це пов'язано з матеріальним боком життя. Ми справді маємо уважно перевірити наші пріоритети: чи ми не занадто заклопотані? Чи ми не намагаємося зробити забагато? Нам треба дивитися на те, що може змінити життя наших дітей, і не виключати духовні речі.

Сестра Бек

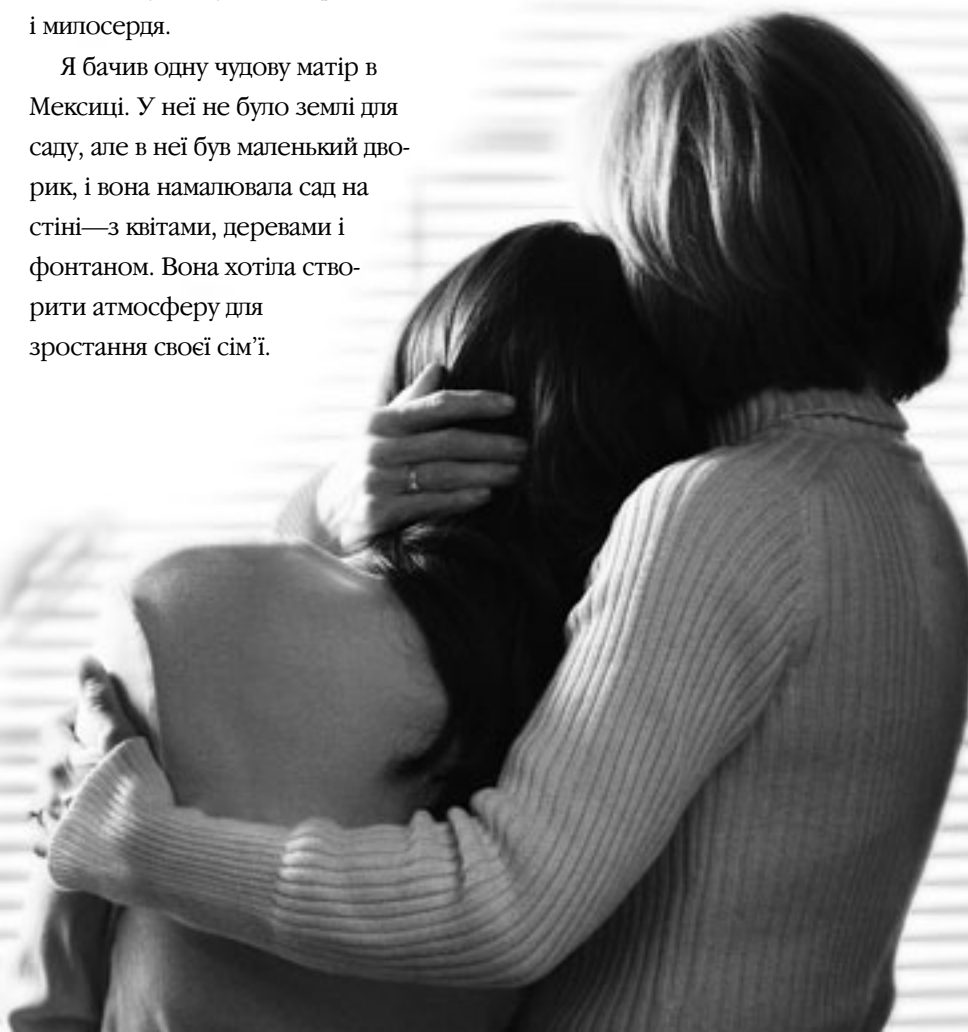
Слідування Господньому плану не вимагає багатьох додаткових заходів або надміру часу. Це можна робити просто. Одна з найважливіших концепцій—це створити особливу атмосферу. Часто ми оцінюємо речі за задачами, або досягненнями, або переліками. Але ми можемо думати про атмосферу, в якій щось може зростати. Слово *виховувати* означає допомагати чомусь зростати. Не все може зростати там, де надто сухо, або холодно, або де земля надто тверда. Робота батьків полягає в тому, щоби підтримувати атмосферу, у якій може відбуватися зростання з Духом, у якій є віра, і надія, і милосердя.

Я бачив одну чудову матір в Мексиці. У неї не було землі для саду, але в неї був маленький дворик, і вона намалювала сад на стіні—з квітами, деревами і фонтаном. Вона хотіла створити атмосферу для зростання своєї сім'ї.

Яка чудова думка—мати місце, де б сім'я могла мати бачення зростання.

Старійшина Оукс

Моїй мамі подобалися слова Перл Бак, яка казала: "Я люблю своїх дітей усім серцем, але я не можу любити їх усім своїм часом"⁶. Вона дуже дбайливо ставилася до свого обмеженого часу, бо була годувальницею сім'ї. Вона дивилася, чим ми зайняті в той короткий час, який ми могли проводити разом. Вона хотіла, щоби ми разом над чимось працювали. Здавалося, що мама завжди організовувала нас на прибирання гаражу.

Я згадую цей час з любов'ю більшою, ніж я відчував у той час, і я розумію, що вона виконувала дуже важливу батьківську відповідальність, залучаючи дітей до спільної з батьками роботи.

Це важко робити в деяких міських громадах. Люди в тих частинах світу, де чоловік, дружина й діти працюють разом на полях, не мають такої проблеми. Але принцип працює, і він є дуже важливим для нас.

Принципи домашнього господарювання

Сестра Ленг

Ви говорите про принципи. Ми маємо звертатися до принципів, бо сім'ї і сімейні обставини є різними по цілому світу. Ми маємо звертатися до цих основних принципів євангелії—роботи, любові, безкорисливості, прощення і служіння—щоби знати, як виховувати наших дітей і зміцнювати наші стосунки.

Старійшина Оукс

Я думаю, що Проголошення про сім'ю дає нам ці принципи:

“За божественним задумом, батько має головувати над своєю сім'єю в любові й праведності; він відповідає за забезпечення своєї сім'ї всім необхідним та її захист. Мати в першу чергу відповідальна за виховання своїх дітей”.—Тут не сказано тільки вона.—“Як рівноправні партнери матері й батьки зобов'язані допомагати одне одному у виконанні цих священних обов'язків”.

У деяких обставинах матері доводиться бути годувальницею сім'ї. Я ріс у такому домі. Здоров'я батька може не дозволити йому виконувати його обов'язки. Але згідно з принципом рівноправного партнерства у вирішенні проблем, ці обставини можна подолати з натхненням небес.

Сестра Теннер

Щоб створити сім'ю, господарювати вдома, нам потрібні певні принципи і використання певних навичок. Брак домашніх навичок—і я не маю на увазі лише випікання хлібу—створює емоційну бездомність, яка призводить до деяких наслідків, аналогічних наслідкам вуличної бездомності. Люди, які не мають місця, куди б вони могли піти, в якому панує Дух і емоційна стабільність, де втілено принципи, яких ми навчали, мають ті самі проблеми, що й вуличні бездомні, а саме: розпач, вживання наркотиків і аморальність. Ми маємо нагоду—матері й батьки, що працюють разом, бути домотворцями, створювати обстановку, яка перетворює дім на щось, що є не просто помешканням; це почуття, і це дух.

Старійшина Оукс

Я радий, що ви говорили про домашність, тому що слова *домашнє господарювання* дехто вимовляє зі зневагою. Але це не просто випікання хлібу чи прибирання. Це означає створення оточення, необхідного для виховання наших дітей в перспективі вічного життя.

І це така сама відповідальність батька, як і матері.

Сестра Ленг

Дім має бути безпечним місцем, куди всі члени сім'ї можуть прийти і знати, що їх люблять, що вони в безпеці від світу і що в них усе гаразд.

Старійшина Оукс

Якщо казати про делегування повноважень, то слід розрізняти домогосподарство і домотворчість. Задачі з домогосподарства, мабуть, можна делегувати, але не з домотворчості. Ми не делегуємо проведення домашнього сімейного вечора. Ми не делегуємо сімейну молитву, або любов матері і батька до дітей, або час, що вділяють кожній дитині, що є настільки важливим для зростання. Давайте розрізняти домашнє господарювання і домотворчість.

Сестра Ленг

Ми не можемо делегувати ці обов'язки, але ми можемо ділитися ними.

Старійшина Оукс

Так, ми можемо.

Старійшина Холланд

Коли старійшина Оукс сказав: “Ви не можете делегувати”, це означає, що ви не можете делегувати це суспільству, ви не можете делегувати це комерційним установам—

Старійшина Оукс

Навіть Церкві.

Старійшина Холланд

Навіть Церкві. Це моя думка. Поговоримо про те, як Церква має

допомагати і благословляти сім'ю. Є те, що ні Церква, ні будь-хто інший не може і не повинен робити, це речі, які є дійсно сімейними справами.

Планування заходів

Старійшина Холланд

Яку пораду ми маємо для всіх провідників Церкви, щоби збалансувати допомогу сім'ям і складання розкладів заходів та зборів? Час—це завжди проблемна річ у приходсах та колах.

Старійшина Оукс, як ми ставимся до планування?

Старійшина Оукс

Я хочу звернутися до єпископів і президентів колів, які очолюють приходські ради і ради колів. Не забуваймо про батьківський час, складаючи розклади, і не слід втискувати в розклад кожні збори, які тільки можна собі уявити, забуваючи при цьому про те, як це позначається на сім'ях.

Старійшина Холланд

Ми хочемо благословляти людей, кожного окремо, але ми також маємо захищати сім'ю як підрозділ.

Сестра Бек

Роки тому я мала маленьке правило для себе, яке я можу запропонувати всім. Хороша причина для проведення заходу для приходу або колу—це те, що ми потребуємо його для зміцнення наших сімей і кожного окремо. Погана причина для цього—

це його традиційність або прив'язаність до якоїсь дати. Коли ми говоримо про євангельські зразки, ми знаємо потреби. Плануймо наші заходи навколо цих потреб, і якщо певний захід був чудовим минулого року, це не означає, що він обов'язково має стати традиційним.

Старійшина Оукс

Найкраще, коли в церковних розкладах не забувають про сім'ю, щоби тягар в будні та у вихідні не був надмірним і не забирав увесь час, коли сім'ї можуть бути разом.

Якщо ми плануватимемо більше часу для сімей, то батьки матимуть більшу відповідальність за те, щоби це не збільшило час, що проводять за телевизором, займаючись спортом або більше займаючись хорошими суспільними проектами для дітей. Ми не намагаємося утрудняти Церкву конкуренцією з іншими заходами. Ми намагаємося впорядкувати використання зборів і заходів на користь сім'ї. І сім'я має заповнити цей вакуум, а не запрошувати інших заповнювати його.

Сестра Лент

Це знову ж покладає відповідальність на сім'ю, чи не так?

Старійшина Оукс

Так.

Приходські і сімейні ради

Сестра Бек

Коли проходять збори приходської ради або президентства, часто

вони говорять про те, “що ми можемо зробити, аби люди підтримували нашу організацію?” або “у нас тут багато людей і багато підтримки”. Це справді підхід “задом наперед”. Вони мають спочатку сказати: “Як ми можемо підтримувати сім'ю?” Тоді те, що ми робимо, в результаті буде підтримувати сім'ю, а не навпаки.

Старійшина Оукс

Це велика тема для приходських рад, де кожний має своє власне бачення. Єпископ приймає рішення, але він вислуховує всі групи і намагається встановити обсяг заходів і скоригувати розклади у відповідності до цих принципів.

Старійшина Холланд

Може бути корисним в ході цього обговорення зупинитися і сказати, що хоч ми не обов'язково будемо це робити, ми тут плануємо те, що має відбуватися серед чоловіків і жінок в Церкві.

Старійшина Оукс

У кожній культурі.

Старійшина Холланд

У кожній культурі. Таким має бути обговорення на приходських радах. Так мають обговорювати це чоловіки й дружини. Ми поважаємо одне одного; ми зацікавлені; ми ділимося ідеями. Це йтиме всупереч традиціям, історії та звичаям деяких людей і культур. Якщо це не є звичаєм або традицією—прислухатися до сестер або мати чудову повагу

Коли проходять збори приходської ради або президентства, вони повинні розглядати питання: “Як ми можемо підтримувати сім’ю?”

цих сестер до священства, то євангельська культура повинна мати в цьому пріоритет. Ми сподіваємося, що це донесе до Церкви потребу вислуховувати і любити одне одного, мати спільні обговорення, знаходити найкращі ідеї, молитися про провід і мати кращі сім’ї і кращу Церкву в результаті.

Поєднання потреб і ресурсів

Старійшина Оукс

Старійшина Л. Том Перрі виклав чудовий принцип на всесвітніх зборах навчання провідництва в січні 2003 р. Його слова є важливішими тепер, ніж вони були п’ять років тому. Він сказав:

“Секрет розбудови філії, округу, приходу чи колу полягає в тому, щоб знати ваших членів підрозділу, їхні здібності та їхні потреби і створювати програму, виходячи з наявної кількості провідників і потреб членів вашого підрозділу. ...

В усьому, що ви робите, пам’ятайте, що більше—це не обов’язково краще. Зростаєте відповідно розміру й зрілості вашого підрозділу. Зберігайте силу членів вашого підрозділу”.

Це принцип, що дає свободу.

Сестра Лент

У цьому контексті варто поговорити і про провідників допоміжних організацій приходу. Часто ви покликаєте лідера Початкового товариства, і вона дивиться на Програму Початкового товариства і думає: “Як мені все це робити?”

І вона працює, роблячи все це, і тоді дивиться, що ще вона може зробити. Ми маємо встановити зосередженість на сім’ї в усій цій роботі, тому що нам не треба робити більше. Іноді ми можемо взяти програму, подивитися, які ми маємо потреби—і робити менше.

Старійшина Холланд

Старійшина Скотт казав, що іноді, для звеличення покликання слід робити менше, а не більше⁸. Вам треба більше зосередитися на цьому, щоби мати краще судження, щоби підвищити якість. Загальний обсяг може бути меншим. Це думка, що дає свободу—не ухилятися, але серйозно подивитися на цілу картину, включаючи сім’ю, і іноді робити менше.

Сестра Лент

Багато провідників допоміжних товариств є настільки здібними, що програми просто відносять їх. Нам треба слідкувати за собою і зосереджуватися на людях, а не на програмах.

Мудрість і добрий розсуд

Сестра Теннер

Я ціную провідників священства, які спочатку розглядають, яка ситуація в сім’ї, а потім уже роблять покликання. Покликання є натхненними, але вони вимагають мудрості й розсудливості.

Старійшина Оукс

У деяких церковних підрозділах бракує активних членів Церкви. Провідники мають бути обережними, заповнюючи покликання, щоби не навішати всі покликання на тих самих 10 людей, даючи кожному по чотири-п’ять покликань. Таким шляхом сильну сім’ю або сильний приход не створити. Натхненний провідник священства має почати з

умови, що зайняті батьки не повинні мати по кілька покликань.

Програму можна і скоротити, щоби відповідати вимогам того принципу, який старійшина Перрі виклав у 2003 р.

Старійшина Холланд

І ми визнаємо, що жертвування залишається принципом євангелії Ісуса Христа. Ми жертвуємо одне для одного, незалежно від родинних уз. Ви робите це заради філії, приходу і колу. Нас усіх покликано робити те, що вимагає від нас зусиль, і ми всі мали вирішувати, що слід робити, аби захистити наші сім'ї і захистити Церкву, і як зробити так, щоб і Церква процвітала, і сім'я процвітала.

Ми потребуємо мудрості і здорового судження, щоби все це робити, але ми не можемо робити все одночасно, і подекуди нам не слід було робити все те, що ми зробили. Але нас благословлять, щоби ми могли робити найсугтевіше.

Сестра Бек

Старійшина Баллард навчав: "О, будьте мудрими, вибираючи це"⁹. Учення про жертвування є важливим. Моє свідчення (це коли я вперше подумала, що "це чудова церква") почало зароджуватися тоді, коли я бачила, як служать, як трудяться і як вчаться мої батьки у своїх покликаннях. Це було уроком для мене. І я докладала зусиль і наближалася до Господа через своє служіння. Я ніколи не казала, що це для

сім'ї або для служіння. Має бути єдність того, що ми присвячуємо Господу, допомагаючи будувати Його царство, і того, що ми присвячуємо зміцненню сім'ї. Це дві супутні задачі.

Радість суботнього дня

Старійшина Холланд

Чи можу я звернутися з благанням, щоби ми робили все можливе, аби знову отримати радість Дня суботнього? Я не знаю нічого кращого, що може зміцнити сімейну єдність в Церкві, ніж повнота насолоди неділю. І ми радіємо у неділю. Ми радіємо. Яким би заклопотаним я не був, я живу від неділі до неділі. Перші проголошення в Писаннях, від Старого Завіту до Учення і Заповітів, присвячені радості Суботи, радості поклоніння і насолоді Суботою. Безумовно, нам слід більше часу в Суботній день проводити разом. Часом нам треба буде полегшити навантаження в покликаннях, щоби не менш важливі аспекти євангельського життя могли реалізуватися і вдома.

Сестра Бек

Ви також говорите про Суботній день і як зробити більше в цей день. Часто завантаження і завдання, які стосуються церковної роботи і які ми призначаємо на неділю, відволікають нас від справжньої причини того, навіщо ми ходимо до церкви. Ми ходимо туди, щоби поновити завіти. Якби сім'ї готувалися до цього і зосереджувалися на цьому у

Суботній день, ми б набагато просунулися в благословенні наших сімей. Ми ходимо туди, щоби причащатися. Це не є другорядним; це найперша причина того, чому ми приходимо.

Іноді через нашу заклопотаність наші діти втрачають цю ідею. Це має бути найпершим, чого ми маємо їх навчити.

"Ідіть, снідайте"

Старійшина Холланд

В істинному дусі домотворення, у найкращому і найвищому сенсі цього слова, я сподіваюся, ми зможемо знову сісти разом за обіднім столом як сім'я. Майже кожний соціолог скаже вам, і вони таки кажуть, що, мабуть, ніщо так не єднає протягом тижня, як сімейні сніданки, обіди й вечері.

Сестра Бек

Один з моїх найулюбленіших прикладів знаходиться в Євангелії від Івана, коли Спаситель зібрав Своїх учнів біля Галілейського моря. Горіло багаття, жевріло вугілля, пеклася риба, і Він сказав: "Ідіть, снідайте". Описується якась підготовка. Їжу було приготовано—сімейну їжу, і Він запросив їх прийти і поїсти—не прибігти і поїсти, а прийти і поїсти. Тоді Писання кажуть: "Як вони вже поснідали", Він почав навчати їх чудовому вченню про те, щоби пасти Його овець (див. Іван 21:9–15). Є щось у спільній їжі і відпочинку. Як би виглядала Його настанова, якби Він не приготував місця для її викладення?

Він створив умови для чудового навчання, і це також був час, щоб поїсти. Я думаю, що це було не випадково.

Додержуватися доктрини

Старійшина Оукс

В усьому, що ми обговорювали, головним є те, що ми маємо уникати запозичення мирських зразків у шлюбі та батьківських обов'язках і в усьому тому, що має вічну цінність. У 2-му посланні до коринтян, розділ 6, апостол Павло радить тим, хто вже пізнав євангелію: “До чужого ярма не впрягайтесь з невірними; бо що спільного між праведністю та беззаконням?” (2 Коринтянам 6:14). Він говорить нам, що ми не можемо дозволити собі стояти пліч-о-пліч, впряженими зі світом цим, намагаючись приймати ці фундаментальні, вічні рішення.

Старійшина Холланд

Мені здається, якщо ми припадемо до учення Церкви—до суті плану і порад, що їх наш Небесний Батько дав нам ще до того як ми прийшли в це життя,—якщо ми зможемо припасти до цього вчення, то знайдемо відповіді на наші молитви і вистоїмо, будучи заснованими на істинних принципах.

Я часто навчав і говорив власним дітям, що ті батьки, що йшли повз Чимні-рок і Мартін-ков (а іноді там і завершувався їхній похід), і ті маленькі могили, що усяли історичний ландшафт цієї Церкви—вони

не робили це заради програми або заходів. Вони робили це, бо віра в євангелію Ісуса Христа була в їхніх душах; це було в їхніх жилах. Тільки тому ті матері могли ховати своїх дітей і казати: “Обіцяна земля он там. Ми дійдемо до долини”.

Вони можуть сказати, що це завдяки завітам, і ученню, і вірі, і одкровенням, і духу. Якщо ми збережемо це в наших сім'ях і в Церкві, багато іншого стане на свої місця. А багато іншого, менш необхідного, втратить для нас важливість. Ті ручні візки могли вмістити небагато. Так само, як нашим предкам доводилося вибирати, що взяти, можливо, 21 століття змусить нас вирішувати: “Що ми можемо покласти до візка?” І це суть

нашої душі; це те, що в нашому кістковому мозку. У нас будуть благословенні сім'ї і Церква, якщо ми припадатимемо до одкровенень.

Старійшина Оукс

Старійшино Холланд, я думаю, що це добра думка, щоби увінчати нею наші збори.

Старійшина Холланд

Старійшино Оукс, сестро Бек, сестро Лент, сестро Теннер, від імені всієї Церкви, дякую вам за ваш час, вашу любов, ваше служіння, вашу жертву; за переконання, що ви маєте у ваших душах щодо сімейного життя і любові в євангелії Ісуса Христа. Дякую вам, брати і сестри, дякуємо всім вам.

Мабуть ніщо не єднає нас так протягом тижня, як те, коли ми сідаємо їсти разом.

ПОСИЛАННЯ

1. "The Family: A Proclamation to the World," *Ensign*, Nov. 1995, 102.
2. Gordon B. Hinckley, in Conference Report, Apr. 2003, 64; or *Ensign*, May 2003, 59; and Conference Report, Oct. 1997, 94; or *Ensign*, Nov. 1997, 69.
3. Див. "Thurber," *Life*, Mar. 14, 1960, 108.
4. John Milton, *Paradise Lost*, book 8, lines 601–602.
5. M. Russell Ballard, "Great Shall Be the Peace of Thy Children," *Ensign*, Apr. 1994, 60.
6. Див. Pearl S. Buck, "At Home in the World," *Marriage and Family Living*, Feb. 1942, 2.
7. Л. Том Перрі, "Програма основного підрозділу", *Перші Всесвітні збори навчання провідництва*, січ. 2003, с. 9.
8. Див. Річард Г. Скотт, "Доктринальна основа допоміжних організацій", *Всесвітні збори навчання провідництва*, січ. 2004, с. 7–8.
9. Див. M. Russell Ballard, in Conference Report, Oct. 2006, 16–19; or *Ensign*, Nov. 2006, 17–20.

СВЯТИЛИЩЕ ВІД СВІТУ

ПРЕЗИДЕНТ ТОМАС С. МОНСОН

Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Привнесення небес у наші домівки

Мої брати і сестри, із почуттям глибокого смирення я завершую ці натхненні збори. Наші думки зосереджені на домівці та сім'ї, і як нам нагадали, “дім є основою праведного життя, і немає жодного іншого засобу, який би замінив дім або виконував його життєво важливі функції”¹.

Як ми знаємо, сім'ї можуть бути дуже різними. В деяких є батько, мати, брати і сестри, в той час як

інші сім'ї можуть складатися з дітей і одного з батьків. А іноді самотня людина сама собі є сім'єю.

Яким би не був склад конкретно нашої сім'ї, якщо ми приймемо настанови, що прозвучали для нас на цих зборах, то наблизимося до Господа і принесемо більшу частку небес у свої домівки.

Коли Ісус ходив курними шляхами міст і сіл, які ми зараз благоговійно називаємо Святою Землею, і навчав Своїх учнів у прекрасній Галілеї, Він часто промовляв притчами, мовою, яку люди розуміли найкраще. Часто він звертався до будівництва дому, коли розповідав про життя тих, хто слухав Його.

Він проголосив: “Кож[ен] ... дім, поділен[ий] супроти себе, ... не втрима[ється]” (Матвій 12:25). Пізніше Він застерігав: “Ось, мій дім є домом порядку, а не домом збентеження” (УЗ 132:8).

Світ дедалі більше сповнюється хаосу і сум'яття. Нас оточують ідеї, які суперечать всьому, що є дорогим

для нас, спокушаючи нас відвертатися від усього “чесного, чудового, славнозвісного, гідного похвали” (Уложення віри 1:13) і прийняти спосіб мислення, який часто переважає там, де немає евангелії Ісуса Христа. Однак, коли сім'ї єдині в меті і коли переважає дух миру і любові, дім стає святилищем, схованим від світу.

Коли ми втомлені або засмучені, як чудово повертатися додому! Ми благословенні відчуттям приналежності до сімейного кола і тим, що маємо в ньому своє місце.

Часом нам можуть набридати дім, сім'я і наші “чотири стіни”, і вони можуть навіть дратувати нас. Вони можуть здаватися зовсім не чарівними через ту одноманітність, і нам здається, що деінде нам буде набагато цікавіше. Та коли ми достатньо цього скуштуємо, коли достатньо далеко відпливемо і побачимо, якими скороминучими й іноді штучними є принади цього світу, зросте наша вдячність за привілей належати до чогось, на що ми можемо розраховувати,—належати до домівки, і сім'ї, і відданості близьких. Ми розуміємо, що означає бути зв'язаними обов'язком, повагою, приналежністю. Ми дізнаємося, що ніщо не може повністю замінити благословенних стосунків сімейного життя.

Усі ми пам'ятаємо дім свого дитинства. Цікаво те, що наші сподівання не ґрунтуються на тому, був той будинок великим чи маленьким,

Коли ми молимося сім'ями, то створюємо захист, настільки потрібний нам у сучасному світі.

знаходився він у багатому чи бідному районі. Натомість ми отримуємо радість, згадуючи сімейні події.

Маргарет Тетчер, колишній прем'єр-міністр Великої Британії, висловила глибоку філософську думку: "Сім'я є компонувальним блоком суспільства. Це—ясла, школа, лікарня, місце розваг, прихисток, місце відпочинку. Вона здійснює всі функції суспільства. Вона формує наш вірування і є підготовкою до всього життя"².

Дозвольте запропонувати три настанови, які допоможуть нам наповнити домівки небесним щастям.

Взірець молитви

По-перше, встановімо взірець молитви.

Хіба ми як народ не вдячні за те, що сімейна молитва для нас не є старомодною традицією? Немає прекраснішого видовища в цьому світі, ніж сім'я у молитві. Господь повелів, щоб ми молилися сім'єю, коли сказав: "Моліться в своїх сім'ях Батькові, завжди в Моє ім'я, щоб ваші жінки і ваші діти могли бути благословенні" (3 Нефій 18:21).

Коли ми щодня молимося сім'ями, то створюємо захист, настільки потрібний усім нам у сучасному світі.

Бібліотека навчання

По-друге, нехай наші домівки будуть навчальною бібліотекою.

У нашій навчальній бібліотеці неодмінно мають бути хороші книги. Читання є одним з істинних

задоволень життя. У наш час масової культури, коли ми зустрічаємо стільки всього скороченого, адаптованого, підмішаного, дробленого і кимось перевареного, що просто сісти і почитати приємну книгу—це ліки і натхнення для розуму.

Джеймс А. Міченер, видатний письменник, стверджує: "Майбутне країни залежить від того, що читає молодь з дитинства. Так формуються її ідеали, визначаються її цілі".

Господь радив: "Шукайте в найкращих книгах слів мудрості; прагніть знання, саме через навчання і також через віру" (УЗ 88:118).

Звісно, найкращою бібліотекою навчання, про яке я кажу, є Головні труди. Читаймо їх часто, усамітнівшись і з нашими сім'ями, щоб ми могли бути просвітлені, і наставлені, і наближені до Господа.

Спадок любові

По-третє, радіймо у спадку любові.

Нібито невеликі уроки любові діти спостерігають тоді, коли вони мовчки вбирають у себе приклад своїх батьків. Прослідкуймо, щоб у наших домівках були гідні приклади. Коли в наших домівках є спадок любові, ми не отримаємо докору, з яким звернувся Яків у Книзі Мормона: "Ви розбили серця ваших нижніх жінок, і загубили довіру своїх дітей, тому що були поганим прикладом для них; і ридання їхніх сердець здійснюється до Бога проти вас" (Кн. Якова 2:35).

Натомість нехай наші сім'ї і домівки будуть сповнені любові: любові одне до одного, любові до євангелії, до ближнього і до Спасителя. Так небеса стануть ближчими до землі.

Зробімо свої домівки святилищами, до яких наші домашні завжди хотітимуть повертатися.

Велика туга за домом

Дехто з нас пам'ятає історію про зовсім маленького хлопчика, якого було викрадено у батьків з рідного дому й перевезено до далекого села. За цих умов маленький хлопчик виріс у молодого чоловіка, не пам'ятаючи про своїх справжніх батьків або дім. З часом у його серці з'явилося прагнення повернутися до батьків і домівки.

Але де можна знайти той дім? Де можна розшукати свою матір і батька? О, якби він пам'ятав принаймні їхні імена, його завдання було б не таким безнадійним. У відчаї він намагався пригадати хоча б якийсь проблиск з його дитинства.

Одного дня неначе блискавка натхнення в його голові промайнув звук дзвону, який кожного ранку в Суботній день лунав привітанням з вежі, що височила над сільською церквою. Молодий чоловік мандрував з села до села, завжди прислухався, щоб почути мелодію того знайомого дзвону. Деякі дзвони були подібними, інші, навпаки, дуже від-

різнялися від того звуку, який він пам'ятав.

Нарешті одного недільного ранку змучений молодий чоловік стояв перед церквою одного містечка. Він уважно прислухався, коли почав лунати дзвін. Звук був знайомим. Він був не таким, як всі чути ним раніше, окрім саме того, який лунав у пам'яті за днів його дитинства. Так, це був саме той дзвін! Звук був вірним. Його очі наповнилися сльозами. Його серце здійнялося в радості. Його душа сповнилася вдячності. Молодий чоловік упав на коліна, глянув вгору, понад дзвіницю—саме до небес— і в молитві вдячності прошепотів: “Дякувати Богові. Я вдома”.

Мені дуже подобаються слова цього гімну:

О, любий дім, куди б не вирушав
я,

В далекі землі чи віддалені моря,
Проходить час, і серце відчуває
Любов до тебе, де росла сім'я.

Радіє око всій красі природи,
І друзі щирі й віддані на годи,
Веселощі і пісні довкілля,
Та прагне до тебе душа моя³.

Прагнімо завжди робити свої домівки небесами, сповненими любові, миру і щастя, де жив би Дух Господа. Про це я молюся за всіх нас, в ім'я Ісуса Христа, амінь.

ПОСИЛАННЯ

1. David O. McKay, in *Family Home Evening Manual* (1965), iii.
2. In Nicholas Wood, “Thatcher Champions the Family,” *The Times*, May 26, 1988, 24.
3. “O Home Beloved,” *Hymns*, no. 337.

СІМ'Я

ПРОГОЛОШЕННЯ СВІТОВІ

ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО І РАДА ДВНАДЦЯТЬОХ АПОСТОЛІВ
ЦЕРКВИ ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

МИ, ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО і Рада Дванадцятьох Апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, урочисто проголошуємо, що шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом і що сім'я є центральною частиною Творчого плану для вічної долі Його дітей.

УСІ ЛЮДИ—чоловіки і жінки—створені за образом Бога. Кожна людина є улюбленим духовним сином або улюбленою духовною дочкою небесних батьків і, будучи такою, має божественну природу і долю. Стать є невід'ємною властивістю доземної, смертної й вічної особистості та її призначення.

У ДОЗЕМНОМУ ЦАРСТВІ духовні сини й дочки знали Бога як свого Вічного Батька, поклонялися йому і прийняли його план, за яким Його діти могли отримувати фізичні тіла й набувати земного досвіду, щоб розвиватися в досконалість і зрештою реалізувати свою божественну долю спадкоємців вічного життя. Божественний план щастя надає можливість продовження сімейних стосунків після смерті. Священні обряди й завіти, які можна отримати у святих храмах, дають можливість людям повернутися в присутність Бога, а сім'ям—об'єднатися навечно.

ПЕРША ЗАПОВІДЬ, яку Бог дав Адамові та Єві, стосувалася здатності бути батьками, яку вони мали, як чоловік і дружина. Ми проголошуємо, що Божа заповідь Його дітям розмножуватися і наповнювати землю залишається в силі. Більш того, ми проголошуємо, що Бог заповідав, аби священна сила породження застосовувалася тільки чоловіком і жінкою, законно одруженими як чоловік і дружина.

МИ ПРОГОЛОШУЄМО, що шлях, яким створюється смертне життя, встановлено Богом. Ми стверджуємо священність життя і його важливість у Божому вічному плані.

ЧОЛОВІК І ДРУЖИНА мають урочисту відповідальність любити один одного і своїх дітей і піклуватися один про одного, а також про своїх дітей.

«Діти—спадщина Господня» (Псалми 127:3). Батьки мають священний обов'язок виховувати своїх дітей у любові й праведності, забезпечувати їхні фізичні й духовні потреби, вчити їх любити один одного й служити один одному, дотримуватися заповідей Божих і бути законопослушними громадянами, де б вони не жили. Чоловіки і дружини—матері і батьки—будуть відповідати перед Богом за виконання цих обов'язків.

СІМ'Ю встановлено Богом. Шлюб між чоловіком і жінкою є невід'ємною частиною Його вічного плану. Діти мають право народжуватися в лоні шлюбу і виховуватися батьком і матір'ю, які з цілковитою вірністю шанують шлюбні обітниця. Щастя в сімейному житті найпевніше досягають, коли воно засновано на вченнях Господа Ісуса Христа. Щасливі шлюби й сім'ї засновуються та зберігаються на принципах віри, молитви, покаяння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також здорового відпочинку. За божественним задумом, батько має головувати над своєю сім'єю в любові й праведності; він відповідає за забезпечення своєї сім'ї всім необхідним та її захист. Мати в першу чергу відповідальна за виховання своїх дітей. Як рівноправні партнери, матері й батьки зобов'язані допомагати один одному у виконанні цих священних обов'язків. Недіездатність, смерть чи інші обставини можуть викликати необхідність індивідуальної адаптації. Близькі родичі мають надавати підтримку, якщо в цьому виникатиме потреба.

МИ ПОПЕРЕДЖАЄМО, що особи, які порушують завіти цнотливості, які жорстоко поведуться зі своїми дружинами або з дітьми або не виконують своїх сімейних обов'язків, одного дня будуть відповідати за це перед Богом. Більш того, ми попереджаємо, що руйнування сім'ї принесе людям, суспільствам і народам біди, які провіщали давні і сучасні пророки.

МИ ЗАКЛИКАЄМО свідомих громадян та відповідальних урядових службовців усього світу сприяти заходам, спрямованим на збереження і зміцнення сім'ї як фундаментальної сполуки суспільства.

Це проголошення було зачитано Президентом Гордоном Б. Хінклі як частина його звернення на Генеральних зборах Товариства допомоги, які проводилися 23 вересня 1995 року в Солт-Лейк-Сіті, Юта.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

